

Izgotovljene moške obleke v vsaki velikosti, sukna, svile in drugo

7. maja imeli toliko prijaviteljev-plačnikov, da je poseben vlak zagotovljen, homo sedaj lahko sprejeli še zapoznelce. Ako nas bo vsaj še 300, homo lahko imeli dva posebna vlaka: enega čez Zidanišost, enega pa čez Novomesto. Na vsak način pa bo vozil poseben vlak čez Zidanišost, da sprejmemo še Štajerce, ki jih še vedno ni dosti, da bi imeli svoj lastni poseben vlak iz Maribora. — Kdor se bo še prijavil in plačal izkaznico in voznino do 25. maja, bo šel z nami. Tudi oni, ki imajo režijsko ali svojo polovično voznino, se lahko peljejo z našim vlakom, če si poskrbijo našo izkaznico za 40 Din. — Pišite dopisnico na naslov: Romarski odbor pri »Sveti vojski« v Ljubljani, Dunajska cesta 17, da vam pošljemo brezplačno romarski list »Preporod«, kjer najdete vsa potrebna pojasnila.

Najdena denarnica. Naznanjamo, da se je našlo na velikončni pondeljek denarnico z neko svoto denarja in z 1 malim ključem. Našli so jo v gostilni pri Sv. Kuničundri v Galiciji pri Celju. Kdor jo je izgubil, jo dobi pri mežnarju Francu Špegliču pri Sv. Kuničundri.

Belo platno: domače po Din 6.50, jadransko po Din 8.—, slovensko po Din 9.50 in celjsko po Din 11.—. **Stormeckl — Celje.**

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, **dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.**

Ognjeniški pepel nad Evropo.

Pred dobrim letom, aprila 1932, je prišlo do ogromnega izbruha južno-ameriških ognjenikov iz pogorja Andov. Več pokrajin južne Amerike je bilo vsled pepelnatega dežja zavrtih v popolno temo in pepela je nadeževalo nad 1 m debelo.

Po prvih vesteh o bruhanju omenjenih ognjenikov so se razširile po Francoskem strah vzbujajoče vesti, da bo-

do v zračne višine iz ognjenikov pognani oblaki prahu dosegli Evropo. Vsled prašnih oblakov bi došlo do oviranja solčnih žarkov in to dejstvo bi bilo celo ogrožalo poletno vreme leta 1932. V resnici beleži zgodovina vremena slučaje, ko so ognjeniški izbruhi odločilno vplivali na vreme v Evropi. Gre v teh slučajih za ognjeniške izmečke, ki obstojajo iz najfinejših tvarin in katere požene sila izbruha v najvišje višine. Večji delci prikolobarijo kmalu na zemljo, najmanjši pa se lahko držijo po cele mesece v zraku in prečkajo včasih celotno zemeljsko oblo.

Pretečejo celi meseci, predno doseže množine južnoameriškega pepela Evropo. Po izbruhu ognjenika Krakatau v morju južno od Indije avgusta 1. 1883 so opazovali prve prikazni omegljenja vsled bruhanja vulkana šele novembra omenjenega leta. Ogromnemu izbruhu ognjenika Katmai junija leta

vsakovrstno manufakturno blago

1912 na kanadskem polotoku Alaska so sledila značilna ognjeniška omegljenja v naših pokrajinah meseca oktobra. Dobo 3—4 mesecev pri potovanju prašnih množin so tudi ugotovili lani. Šele sedaj javljajo, da so se dne 10. julija 1932 pojavila nad špansko prestolico Madridom čudna zamegljenja, katere je povzročal iz izrednih višin prah iz ognjenikov. Tudi na Norveškem je opazil istočasno žareče oblake v noči znameniti raziskovalec severnih pokrajin prof. Strömer. Ti oblaki niso bili ničesar drugega, nego blesteče plasti iz ognjenikov v Andih v zrak pognanih množin prahu.

Redkokedaj pa se držijo mase prahu nad eno leto v takozvani stratosferi (višine razredčenega zraka). Lansko leto so trdili, da se je gibal ognjeniški prah 20.000 m visoko. Ako pa zaide ta prah v 10 km višino, v kateri se odloča vreme, jih slednje žene proti tlom. Kako neugodno vplivajo plasti pra-

hu na Evropo, dokazuje istina, da so takim pojavom vsikdar sledila mrzlejša poletja in deževne zime. Nekaj posebno izrednega je bilo poletje 1. 1912, ko so ugotovili, da je padlo izžarevanje solčne toplote za 20%.

Lansko poletje, ki je pokazalo v nekaterih dneh tekom 100 let nedosežene najvišje temperature, nam dokazuje, da je bil takrat vpliv prašnih množin zelo slaboten, kar tudi odgovarja za trdilo ameriških zemljeznancev, ki pravijo, da so bili izbruhi ognjenikov v Andih leta 1932 daljetrajni, a ni prišlo do popolne silovitosti. Koncem julija 1932 niso opazovali več po Evropi andskih prašnih plasti, so se že morale kje drugod spustiti na zemljo.

Adolf M., Celje:

Taki smo mi!

Ako bi bil pesnik, bi vsemu svetu zapel novo mogočno himno slovenske katoliške mladine; ker pa nisem, naj napišem vsaj par vrstic.

Še lansko leto, če je kdo stopil v slovenske katoliške društvene dvorane ob raznih prireditvah, se je prepričal o resničnosti Boštetelevih besed, ki jih je napisal v imenu nas mladih:

»V nas plapola
požar do neba,
v nas vre kri
mladih dni!«

Vem, trdo je bilo delo na polju katoliške prosvete, mnogo žrtev je zahtevalo. Pa slovenska katoliška mladina je pod vodstvom svojih požrtovalnih dušnih pastirjev premagala vse ovire

v veliki izberi pri
ANT. MACUN, Maribor, Gosposka 10.

ka, a kljub temu se je lopovoma posrečilo, da sta neopaženo posvarila prijatelja v aeroplanu, da z zasnovanim načrtom ni povsem v redu. Letalo ni pristalo, ampak je samo križarilo nad poljem v bližini kaznišnice. Pilota sta celo streljala na paznika, eden je bil težko ranjen, drugi je odgovarjal napadalca s strelji. Strelji so alarmirali stražo v jetnišnici, ki je začela obstreljevati letalo iz strojnice in ga je tudi zadela. Po zadetkih je moral aeroplan pristati na travniku. Oba pilota sta bila težko ranjena. Eden od njiju je umrl pri prevozu v bolnico. Drugega

Oče ji ni bil povedal, zakaj se je bil zadnjičkrat vrnil iz mesta s praznimi rokami. Toda stari Urši je bil zaupal, in kaj bi bila ta mogla prikriti svoji oboževani Emi, katero je bila odgojila? Svečana obljuba, da bo molčala, ni pomagala nič.

Torej je Ema vedela za vročo ljubezen, ki jo je nosil v srcu mladi Jelšnikar do nje.

Strašno!

Ničesar drugega ni vedela o njem ko to, da je tih, zelo izobražen človek. Njegov obraz je bil poduhovljen, njegove roke majhne in nežne, njegove oči lepe in žalostne, čelo visoko in jasno. Moral je biti plemenit človek. Toda da bi se poročila z njim?

V romanih je večkrat zapisano, da se je tu in tam žrtvovala hči, ko se je odrekla svoji ljubezni in vzela bogatega snubca ter tako rešila svojo družino.

Gotovo je, da to niso le izmišljeni slučajji. Koliko zakonov pa je bilo sklenjenih iz resnične ljubezni? Koliko iz družabnih ozirov, ker se je zdelo tako primerno? Koliko iz stiske?

Emi pa je bilo jasno, da bi ne mogla naložiti na svoje rame take žrtve. Prodati sama sebe ne bi mogla, tudi ne za ceno očetovega življenja, še celo pa ne, če bi moralo iti v nič premoženje. Vsa njena čista narava se je upirala temu z grozo, ki ji je šibila kolena; njeno hrepenenje je bilo na potu k tistemu, ki si ga je bila izbrala, ki je v tem trenutku v belem plašču stal na kliniki pri bolniku.

Kaj ji je bil pisal v zadnjem pismu?

»Želji, da postanem zdravnik specialist, sem se moral odreči. Trajalo bi predolgo in predrago je; ne bi mogli izdržati. Ko prejmem potrdilo o praksi, bom iskal, kje bi se naselil, najrajši v majhnem kraju z okolico, kjer bi bilo kaj za služka. Živeti bova morala zelo skromno, toda živela bova srečno. Dokler bova skupaj, ne moreva biti nesrečna. In hišo si postavim, kamor se bodo lahko zatekli naši nesrečneži, če bo treba in če sami zase ne bodo mogli živeti: moja mati, tvoj oče, toda, Ema, tudi moj oče, ko pride iz ječe.«

To pismo je bila pokazala svojemu očetu.